

Overweging 16 juni 2013

We zagen zojuist een hele mooie verbeelding van de kinderen. Een ruzie is misschien wel niet zo mooi, maar wél de manier waarop ze die ruzie met elkaar oplosten. Heel mooi en treffend is het vergeven en vergeten. Volwassenen kunnen daar een voorbeeld aan nemen. Hoe lang kunnen ruzies soms wel niet duren, en als ze zijn bijgelegd, wat is dan bereikt? Is dat dan de lieve vrede, of heeft men elkaar echt en oprecht vergeven? Voorwaar een lastige opgave, waar we allemaal wel eens mee te maken krijgen.

Lisa zei tegen Anna aan het einde: “Het is vergeven en vergeten, en daar zei ze een waar woord. Vergeven en vergeten liggen in elkaars verlengde. Hoe lastig is het om te vergeten? Kunnen wij echt vergeten wat een ander ons heeft aangedaan en kunnen wij de ander onvoorwaardelijk vergeven?”

De spiegels waar Anna en Lisa in kijken, zijn eigenlijk dezelfde als de spiegel die Jezus aan Simon voorhoudt in het bijbelverhaal. Alleen heeft Jezus niet een echte spiegel bij de hand; hij gebruikt woorden en een verhaal. Wat laat de spiegel van Jezus zien?

Simon heeft Jezus te eten uitgenodigd. En dan komt er een huilende vrouw bij Simon binnen, een vrouw waarvan wordt gezegd dat ze een aantal slechte dingen heeft gedaan. Ze wast Jezus zijn voeten. Dat klinkt misschien wat ongewoon, maar dat was dat niet in die tijd, want het was in het land van Jezus erg stoffig. Je voeten werden de hele dag even vies als bij ons hier als je de hele dag met open schoenen door het zand of op het strand zou lopen. Wat bijzonder is dat de vrouw de voeten van Jezus wast met haar tranen. Na de voetwassing droogt zij de voeten met haar haren, ze kust de voeten en zalft ze met zelf meegenomen dure olie. Ze verzorgt dus de voeten van Jezus op een hele liefdevolle manier, met warme tranen, met een kus, en met de beste olie die ze heeft.

Dat is wat Jezus aan Simon voorhoudt als die op het punt staat te gaan mokken over de aanwezigheid van de vrouw in zijn huis en tuin. Hoezo is dit een slechte vrouw? Is het niet het allerbelangrijkste dat zij berouw toont en liefde en warmte geeft? Moet iets wat zij ooit verkeerd heeft gedaan, haar altijd blijven achtervolgen en haar worden nagedragen? Nou, het is duidelijk hoe Jezus daar over denkt.

Laten wij hier eens een gedachten-experiment doen en proberen met Simon in de spiegel te kijken. Dat kan natuurlijk niet echt, want Simon is niet hier, maar laten wij ons proberen te verbeelden wat Simon ziet als hij in de spiegel zou kijken. We zullen proberen ons in hem te verplaatsen. Wat ziet Simon dan in de spiegel?

Simon ziet zichzelf, een man. We weten niet of hij kort of lang haar heeft en een snor of een baard. We zien ook een hele rechtschapen man met een eerlijk en streng gezicht. Hij is namelijk een farizeeër, dat is iemand die de bijbel en de leefregels heel goed kent en daarnaar heel strikt leeft. Hij begaat zelf geen zondes, doet niks fout, en veroordeelt anderen die wel eens een zonde hebben begaan.

Hoe zouden de ogen van Simon er uit zien in de spiegel? Zouden zijn ogen liefde en warmte uitstralen? Nee, zo komt hij niet over in wat wij van hem weten. Dat is precies waar Jezus hem op aanspreekt. Eigenlijk zegt Jezus tegen Simon: "Wordt warmer voor anderen, en geef om de mensen om je heen. Als een ander eens iets fouts doet, knijp dan eens een oogje toe. Laat je hart spreken."

Voor ons is dat in ons dagelijkse leven ook vaak niet eenvoudig. We mogen dankbaar zijn voor alle keren dat dat ons wél lukt. We horen vandaag in de evangelielezing hoe groot het hart van Jezus is. Daarmee kan Jezus voor ons een enorme bron van inspiratie zijn.

Anna en Lisa hebben met hun spiegel ons vandaag heel duidelijk laten zien hoe dichtbij vergeving kan zijn. Laten wij eens proberen er elke dag bij stil te staan als we 's ochtends vroeg of 's avonds laat onszelf aankijken in de spiegel, *wie* wij willen zien. Wat voor ogen willen we dan zien? Koude ogen of warme ogen?

We hadden het over vergeven en vergeten. Hoe kunnen wij vergeven worden voor wat wij fout hebben gedaan? Het antwoord is liefde.

En kunnen wij een ander vergeven en vergeten? Het antwoord is wederom liefde, de liefde van God.

Amen